

11MN09: Runc - Vârful Scărița - Rezervația Scărița Belioara

DRUMETIE

Dificultate:
mediu

Distanță:
9.7 km

Durată:
6h - 7h

Urcare:
1100 m

Coborâre:
230 m

Vârf:
1361 m

DETALII TRASEU

Regiuni Gilău - Muntele Mare

Județe Alba

Sectoare hartă 6 sectoare

Cele mai bune sezoane

Ianuarie

Februarie

Martie

✓ **Aprilie**

✓ **Mai**

✓ **Iunie**

✓ **Iulie**

✓ **August**

✓ **Septembrie**

✓ **Octombrie**

Noiembrie

Decembrie

Traseul 9 Triunghi Albastru leagă Valea Ocolîșului (satul Runc) de rezervația naturală Scărița-Belioara, prin valea Pociovaliștei. Priveliști frumoase asupra V: Ocolîșului, satul Runc, Cheile Runcului, Cheile Pociovaliștei și abruptul stâncos Scărița-Belioara.

Descriere

Traseul 9 TA este traseul de acces spre Rezervația Scărița Belioara dinspre Valea Ocolîșului (satul Runc). Este un traseu destul de solicitant, cu peste 1100 m diferențe de nivel, în aprox. 6 h. Traseu periculos iarna între Cornu Pietrei și Rezervația Scărița Belioara, accesibil în funcție de cantitatea și calitatea zăpezii. Din Valea Arieșului (cca. 30 de km de Turda), ne îndreptăm spre Ocolîș. Pe vale mai întâlnim vechi mori, vâltori și alte instalații tradiționale acționate de forța apei, unele încă în funcțiune. Drumul ne conduce în centrul satului Runc, unde la confluența cu V. Pociovaliștei, găsim indicatorul ce marchează startul celor două trasee din zonă care urcă la Rezervația Scărița Belioara: CA (traseul 6) - prin Cheile Runcului și pe V. Belioara - și TA, prin Cheile Pociovaliștei. Un drum pietruit, printre case, ne conduce în cca. 30 min la Cheile Pociovaliștei, între pereții de piatră. Deși verticalele apar doar sus, aproape de culme, înălțimea versanților, pe care se agață copacii subțiri ne dă o imagine grandioasă. Cheile Pociovaliștei constituie o arie naturală complexă, cu o asociație de abrupturi prăpăstioase, turnuri și hornuri pitorești. Continuăm cca. 30 de min printre stânci, apoi ieșim din chei, ajungem la capătul drumului forestier, la confluența pâraielor Muncel și Scărița (1h 30 de la start) și urmăm firul pârâului Scărița, de-o parte și de alta, pe o porțiune dificilă în caz de ploaie. Câștigăm altitudine, trecem de o hrănitore pentru vânat, facem stânga și urcăm abrupt printre arbori tineri, apoi prin pădure, pe o culme secundară, până ajungem în Poiana Cornul Pietrei. Aici întâlnim PR (traseul 7) - circuitul Scăriței-Belioara - și TA (traseul 10) - ce urcă din Lunca Arieșului peste Vf. Vulturese. Continuăm urcarea abrupt, în serpentine, prin pădure, până pe platoul muntelui Scărița, printr-o zonă dezolantă, cu copaci căzuți datorită incendiilor din trecut. Poteca șerpuiește printre copaci doborâți însă este degajată și clară. Când panta se mai domolește ieșim din pădure, pe versantul dinspre bazinul Poșăgii, la marginea marilor abrupturi ale rezervației Scărița-Belioara, ce se deschid spre stânga. Pereții adesea verticali de sub noi sunt extrem de spectaculoși, iar noi continuăm pe potecă, pe alocuri expusă, cu atenție. Ajungem la un punct de belvedere situat pe un promontoriu stâncos, loc ce îndeamnă la popas, cu o priveliște spectaculoasă asupra imensului amfiteatru Scărița-Belioara. Printre molizi și pini rari ieșim la fânațele din Șesul Craiului, la cca. 1350 m altitudine, unde întâlnim din nou CA (traseul 6) - dinspre V. Belioara. Merită să coborâm scurt la marginea abruptului rezervației, cu un orizont panoramic deosebit spre satul Belioara cu valea omonimă, Valea Arieșului și peste ea, abrupturile Masivului Bedeleu. În perioada mai-iunie, ne putem bucura de perioada de înflorire a unor specii de plante rare (chiar unice în Europa), prezente de obicei la altitudini mult mai înalte: gențiana cupă, strugurii ursului, sângele voinicului, argințica, laleaua pestriță, săpunărița galbenă (care este o specie de origine mediteraneană), căldărușa, crinul pestriț, chiar și floarea de colț. Peisajul idilic este completat de prezența fluturilor viu colorați.

Indicații de parcurs

Este traseul care leagă Valea Ocolîșului și satul Runc cu rezervația naturală Scărița-Belioara prin valea Pociovaliștei. Traseul începe din satul Runc, la confluența văii Pociovaliștei cu valea Ocolîșului, în dreptul stâlpului de marcaj cu săgeți indicatoare. Tot aici se află și capătul traseului numărul 6, care coboară pe Valea Ocolîșului. Noi trecem podul și intrăm pe Valea Pociovaliștei. Imediat după pod trecem de un panou informativ și urmăm drumul pietruit, printre case. După ce ieșim din sat, trecem pe lângă captarea de apă ce se află de cealaltă parte a văii și, la circa 30 de minute de la plecare, intrăm în Cheile Pociovaliștei. Străbatem cheile timp de 30 de minute după care continuăm până la capătul drumului forestier, la confluența pâraielor Muncel și Scărița. Până aici am făcut o oră și jumătate. Urmăm traseul nostru la dreapta, de-a lungul pârâului Scărița. Înaintăm conduși la confluențe de marcajele destul de vizibile, refăcute recent. De multe ori poteca merge pe firul apei, necesitând atenție sporită mai ales când sunt ploi. Trecem de trei intersecții de drumuri de exploatare forestieră și când ajungem la a patra intersecție trebuie să acordăm mai multă atenție orientării. Aici, deși săgețile de marcaj vopsite pe un buștean mare par că ne îndeamnă să părăsim firul văii și

să urcăm în stânga-spate, trebuie totuși să rămânem pe vale și să urcăm în amonte. În scurt timp ajungem la a cincea intersecție cu un drum de exploatare forestieră, unde se află și o hrănitore pentru vânat. Aici ne orientăm spre stânga și ne facem loc printre copaci doborâți de vânt. Poteca începe să urce destul de abrupt, la stânga, printre arbori tineri, pe o distanță scurtă. Ajungem într-o culme secundară pe care o urmăm la dreapta, apoi poteca merge de-a curmezișul pantei, prin pădure, până într-o poiană mică unde este ultimul izvor de pe traseu. După încă o urcare scurtă printre copaci ieșim în Poiana Cornul Pietrei și ajungem la stâlpul de marcaj cu săgeți indicatoare. Ne aflăm la intersecția a trei trasee: traseul nostru marcat cu triunghi albastru, traseul numărul 7, marcat cu punct roșu, care este circuitul Scăriței-Belioara și traseul numărul 10, marcat cu triunghi roșu, ce vine pe culme din Lunca Arieșului și urcă până în Șesul Craiului. De aici cele trei trasee au un segment comun, până în Șesul Craiului. Din Poiana Cornul Pietrii urcăm câteva sute de metri diferență de nivel, prima dată pe o potecă prin pădure și mai apoi pe o porțiune stâncoasă, în serpentine scurte. Suntem într-o zonă care a fost afectată de incendii de pădure. După ce ajungem într-o culme cu un punct de belvedere, cotim 90 de grade la stânga. După aproximativ 400 m pe poteca degajată de copacii căzuți ca urmare a incendiilor de pădure, ajungem pe platoul împădurit al muntelui Scărița. Continuăm pe culme, pe sub stânci, pe versantul dinspre bazinul Poșăgii. După circa 10 minute coborâm la dreapta, sub culme, pe versantul dinspre valea Ocolîșului. Continuăm 5 minute prin pădure, pe curba de nivel și apoi urcăm din nou în culme, prin serpentine scurte la stânga. Suntem atenți la poteca îngustă, pe alocuri chiar expusă și la un promotoriu stâncos, cu o priveliște spectaculoasă asupra imensului amfiteatru al Scăriței-Belioara, cotim la dreapta, pe poteca printre molizi și pini rari pe care sunt aplicate marcajele. Ieșim într-o pajiște și urmăm poteca pe Platoul Șesul Craiului. În scurt timp ajungem la un stâlp de marcaj cu săgeți indicatoare. Aici întâlnim traseul numărul 6 și este capătul traseului nostru și a traseului numărul 10. Spre dreapta se desprinde traseul numărul 6, marcat cu cruce albastră, ce coboară spre satul Runc, prin Cheile Runcului și spre stânga coboară împreună marcajele cruce albastră și punct roșu, corespunzătoare traseelor 6, respectiv 7.

Etape

Runc - Cheile Pociovaliștei - Poiana Cornu Pietrei - Vârful Scărița - Rezervația Scărița Belioara

Observații

Traseu periculos iarna între Cornu Pietrei și Rezervația Scărița Belioara. În rest este accesibil iarna în funcție de cantitatea și calitatea zăpezii, doar turiștilor cu experiență, bine echipați.

11MN09: Runc - Vârful Scărița - Rezervația Scărița Belioara

